

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: I morgen skal mit bryllup staae

Citation: Brorson, Hans Adolph: "I morgen skal mit bryllup staae", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 45.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid64711/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

11. Fornye med Gud din daabes pagt
 Hver dag og tiid,
 Til kamp og striid
 Mod sataus list og magt.
 Hav, hvor du vandrer ud og ind,
 Guds ord og himmel i dit sind.

297 12. For alting lad den blodig sveed,
 Den bitter nød
 Og haarde død,
 Som JEsus for dig lced,
 I sielen ret som prendet staae,
 Saa kand du smukt til alters gaae.

Nr. 145.

Mel. JEsu søde Hukommelse.

I morgen skal mit bryllup staae,
 Ach morgen sød at tænke paa,
 Min længsels sødste behag,
 Og sielens store høytids-dag!

2. Kom med din man og himmel-brød,
 Som døden sely kand gjøre sød,
 Med dug, som Hermons overgaaer,
 Den skal jeg faae af JEsu saar.

3. Kom morgen dog, du ædle tiid!
 Kom, jeg vil bruge dig med fliid,
 Før morgen-dug gjør jorden vaad,
 Jeg møde skal med længsels graad.

12, 6 smukt] smæk J²-2.

Nr. 145. J¹-2. Varianter fra en håndskreven form følger meddelt i et tillæg, 3, 1:
 kom morgen dog] kom morgen dag J¹. kom morgen-dag J²-7.

12, 1: Lk. 22, 44.

Nr. 145. Original. En betragtning aftenen før altergangen. — 1, 1: mit bryllup] om
 nadveren, hvor sjælen som bruden fornes med Jesus som brudgommen; til grund
 ligger den allegoriske fortolkning af Højsangen i den form, der lader bruden be-
 tyde den enkelte sjæl, ikke menigheden; sådan ofte hos Brorson. — 2, 1: man]
 mans, 2. Mos. 16, 4-13; himmel-brød] Joh. 6, 33 fig. 51. — 3, 3: sl. 133, 3.

4. Og om jeg end min hvile fandt
Mens nattes sorte taage svandt,
At legemet forfrisker sig,
Dog vaager sielen idelig.

5. Thi JEsu pines røde saar
Mig nat og dag i tanker staaer,
Og bruger i den trygge slum
Mit længsels ord: O! JEsu kom.

6. Dog længes jeg, at natten maa
Jo før jo bedre ende faae,
Jeg qvæger mig ved JEsu ord,
Og længes efter JEsu bord.

7. Væk JEsu selv min arme krop
Til rette tide munter op,
At før den blide soet opgaaer
Jeg brude-pyntet for dig staaer.

8. Saa sover jeg i JEsu favn. 298
Saa vaagner jeg i JEsu navn,
At JEsus bliver dag og nat
Mit hertes gandske deel og skat.

Nr. 146.

Med JEsu! du min glæde.

Aldrig kand jeg sige
Hvilket himmerige
Jeg i sielen fandt,
Hvordan al min vaade

7, 1: *arme*] *matte Jr.*

Nr. 146. *JJ-6.* Varianter fra en håndskreven form bliver meddelt i et tillæg.

V. 4: Højs. 5, 2 -- 4, 3: *af*] så ut. — 5, 3-4: og *bruger*] måske underforstået *sjegs*, se under nr. 51, 8, 3; muligt er det vel også, at *JEsu pines røde saar*, l. 1, kan være subjekt til *bruger*; i så fald er meningen, at *Jesu pine selv under søvnen* — i drømmen? -- kalder længselsordet frem i sjælen. — 5, 4: *JEsu kom*] Joh. Ab. 22, 17. 20. — 8, 3: *af*] så ut.

Nr. 146. Original. Betragtning og hen efter altergangen.